

KAKO JE EUKLID STVORIO GEOMETRIJSKI SVIJET?

Bijaše magla. Euklid je, kao i svaki dan, postrance namigivao jutarnjem nebu. Osjećao je strepnju u duši, bol koja mu prodire u svaki dio njegova krhka tijela. Znao je da usamljenoga čovjeka vreba rana smrt. Nije želio umrijeti, ali nije znao kako se spasiti od svoga prokletstva. Euklid bi svakodnevno izvlačio iz sebe blesave ideje, pokušavao iskoristiti svaki trenutak u rješavanju svoje samoće. Ovaj dan je odlučio provesti u miru. Nije se želio opterećivati sa svojom patnjom, već je želio iskoristiti dan u pronalaženju sebe. Želio je otkriti kako postati sretan. Bio je svjestan činjenice da je okružen prazninom. Sve oko njega bijaše nedovršeno. Sunce je već otjeralo jutarnju maglu. Oblaci su se razili, a nebo se zadirkivalo sa suncem. Zaokupljao se s pitanjima o njegovom postojanju. Što će mu toplina sunca ako je nema s kime dijeliti? Kako da se raduje sam? Euklid je shvatio da ako želi biti sretan, mora početi stvarati. Mora dovršiti nedovršeno.

To je i učinio. Euklid promišljeno stvori točku. Točka neprestano skačući oko Euklida potisne svu usamljenost u njemu. Sve ono za čime je oduvijek žudio sada je konačno imao, ali Euklid se i dalje nije mogao riješiti svoje samoće. Pratila ga je i kada je mislio da je njegovo srce napokon živnulo. Euklid se nije dao predati. Ako mu jedna točka nije dovoljna, stvorit će još jednu. Euklid je sada bio okružen s dvije točke. Točke su neprestano zaokupljale njegovu pažnju i dopunjavale njegovu samoću. Euklid je volio točke i za njih osjećao veliku odgovornost. Nestašne točke stalno bi istraživale nova mjesta, tražile neograničenu slobodu. To je Euklidu postalo naporno te je odlučio suzbiti njihovu slobodu. Spojio je dvije točke najkraćom spojnicom i nazvao ju je dužinom. S dužinom se mogao družiti bez ikakvih loših posljedica. Više nije morao razmišljati hoće li je izgubiti. Dužina ga je pratila bez da je on to morao naglasiti. Euklid i dalje nije bio zadovoljan. Premda je sloboda dužine bila ograničena, jako mu je smetala njezina usporenost. Dužina se nije mogla prilagoditi Euklidovom brzom koraku pa je stalno zaostajala. Euklid je odlučio riješiti problem usporenosti. Dužinu je produžio u beskonačnost. Sada više nije morao obraćati pažnju na usporenost dužine jer je dužina dosegla u beskonačnost. Takvu dužinu nazvao je pravac. Pravac je smatrao svojim najboljim prijateljem, ali Euklid je želio više. Zašto bi se zadovoljio s jednim najboljim prijateljem ako ih može imati bezbroj? Stvorio je beskonačni broj pravaca. Euklid je time bio oduševljen, više nikada neće biti sam. Mislio je da je samoći došao kraj, ali bio je u krivu. Ovoga puta nije on bio usamljen, pravci su ti koji su se pobunili. Stalno su se raspravljali s Euklidom o njihovoj samoći. Tvrdili su da im je dosta druženja jednih s drugima. Željeli su novoga prijatelja, prijatelja koji će imati iste interese, ali izgledati različito. Kako bi im ugodio, Euklid odlučio stvoriti novoga prijatelja. Prijatelja je stvorio od tri nekolinearne točke. Tri nekolinearne točke određivale su novoga prijatelja koji se zvao ravnina. Ravnina se odlično slagala s pravcima. Euklid je odlučio stvoriti još ravnina. Uživao je provoditi dane u opažanju njihove neizmjerne ljubavi koja se s takvom lakoćom širila u njegovo srce.

Zapitao se je li to dovoljno. Zar im ne bi mogao pružiti još jednog prijatelja? Znao je da će morati poduzeti nešto. Dok su se pravci i ravnine međusobno zabavljali, Euklid je radio na novom stvorenju. Od ravnine, točaka i dužina stvarao je novoga prijatelja. Njega je nazvao kvadrat. On se sastojao od četiri stranice, četiri vrha i četiri kuta. Kvadrat je postao pravi frajer. Neprestano se hvalio svojim stranicama koje su sve bile iste duljine. Hvalio se i svojim dijagonalama koje se raspolavljaju i sijeku pod pravim

kutom. Jednom je čak izjavio kako je on najsnažnije stvorenje koje je svijetom hodalo. Drugima se to činilo posve nemogućim pa ga podvrgnuše testu. Kvadrat je za izazov morao podići uteg mase 100 kg. U početku sve je išlo prema planu, ali u jednom trenutku uteg kvadratu postane pretežak i kvadrat se spljošti. Sada mu sve stranice više nisu bile iste duljine, samo one nasuprotne. Euklid pomno pogleda to novo stvorenje i nadjene mu ime pravokutnik. Kvadrati se nikako nisu slagali s pravokutnicima. Pravci su se pak urotili protiv ravnina, a točke kao najmanje nisu znale na čiju stranu bi stale. Izbio je kaos i Euklid je morao nešto učiniti. U pomoć je uzeo zapise starih matematičara. U pomoć njih došao je do zaključka da treba uvesti red među stvorenjima. Neumorno je provodio dane ne bi li sročio zakone koji će donijeti mir. Nakon puno neprospavanih noći, donijeti su teoremi, postulati i aksiomi. Sada je svaki pravac, svaka točka, svaki kvadrat, svaka ravnina i svaki pravokutnik znao gdje pripada. U svijetu više nije vladao kaos, a svako stvorenje imalo je važnu ulogu. Euklid je stvorio savršeni geometrijski svijet. Tko ga želi upoznati, mora biti spreman igrati po pravilima.

Napisale: Taša Đukić, Nikolina i Gabriela Krkač,

2. razred opće gimnazije

SŠ Glina

MATEMATIČKA PRIČA

Jednom davno na nepoznatom planetu bio je grad koji se zvao Geolikovi-grad.

U tom neobičnom gradu živjeli su geometrijski likovi. Trokuti su bili doktori. Kvadrati su bili bojači zidova kako bi taj grad bio najšareniji. Krugovi su bili klaunovi, a pravokutnici su bili napravljači automobila.

Jedan dan su geometrijski likovi posjetili Nulo-grad. Nulo-grad je bio isto šarenkao i Geolikovi-grad.

Pravokutnici su rekli Nulcima da naprave automobile, ali Nulci su rekli: „ Ne, nećemo! Mi ne volimo automobile jer oni uništavaju prirodu.“ Izbila je svađa. Pravokutnik, Trokut, Krug i Kvadrat vidjeli su

plavog Nulca koji je svaki dan plakao. „Hej, Nulče, zašto plačeš?“ upitali su ga. „Kako ne bih plakao? Vi ste svi različiti, a mi nismo!“ „Ah!“, uzdahne Krug. Bio je tako tužan da nije mogao glumiti klauna.

Pravokutniku je sinula ideja. Dao je lijekove svim Nulcima koji su se tada pretvorili u različite brojeve jer je u nekim lijekovima pisalo puta 2, 8, 9, 11... tako su se geometrijski likovi i brojevi (Nulci) spojili u MKT-grad i svi su zajedno sretno živjeli.

Napisala: Lora Gospodnetić,

3.c razred

OŠ Davorina Trstenjaka, Zagreb